

rando de la movrado de turbino, k sur kiu ĝas la fluido. 3 La plata parto de remilo, per kiu la remisto ĝas sur la akvon. 4 Ĉiu ekstrema membro de helico. ~1 (ntr). 1 Movigi kun bruo k ŝpruco en akvo, p.p. ~o. 2 (f) Malkvietigi akvon per piedoj aŭ manoj: *buboj ~is en la strakanalon*. 3 (Ev.) Pagaji. ~rado. Rado provizita per ~oj k uzata aŭ por transdoni al maŝino la movon liveritan de akvofalo (kiel en akvomuelilo), aŭ por movi aparaton, farante puŝon kontraŭ akvomaso (kiel en radŝipo).

paduso 𐀧. Arbeti el sama fam. kiel la merizarbo, kun ovalaj sed pintaj folioj, k longaj panikloj da blankaj, forte odorantaj floroj; la fruktoj, nigraj, pizograndaj, estas ne tute bongustaj, sed manĝeblaj (= grapolcerizujo). (*Prunus padus*).

pagajo ALD: la ~o povas esti simpla (kun unu padelo) aŭ duobla (kun du padeloj). ~1 (ntr). Remi per ~o.

pakto 𐀧. Aparte grava internacia kontrakto: la ~o de la Ligo de Nacioj.

paleolitiko. Prahistoria epoko, koincidanta proksimume kun la kvaternara, k karakterizita per la fabriko de ilaro el nepoluritaj ŝtonoj, kiujn la homoj displitigis aŭ per fajro, aŭ per frapo, aŭ per premo. Kp AŬRIGNACIO, MAGDALENIO, SOLUTEO.

palptacio 𐀧. Malsana, tro rapida aŭ tro forta korbato: *senti ~ojn*.

pampelmuso 𐀧. Speco de dikŝela orango, frukto de ~arbo; la fruktoŝelo estas uzata konfita. ~arbo. Arbo el Malajlando aŭ Hindujo (*Citrus decumana*).

paneo ANST 1 𐀧 Provizora haltigo de ŝipo per velmanovro. 2 𐀧 Akcidenta nefunkciado de aparato: ~o de motoro, de radiofono. 3 Akcidenta halto de motorveturilo. ~1 (ntr). 𐀧. Arangi la velojn, ne brailante ilin, por ke la ŝipo haltu iom da tempo. 2 𐀧 Haldi pro ~o.

Panelo ALD 2 Longa plato, troviĝanta antaŭ la kondukisto de aŭtomobilo, sub la ventŝirmilo, k entenananta la diversajn cifereplatojn, la ŝaltilojn ktp. 3 Analoga plato, ofte el ebonito, sur kiu troviĝas la diversaj reguliloj de radiofono, aŭ de similaj aparatoj. 4 Longa, iom larĝa

peco de tolo, enkadrigita per lignaj stangetoj, sur kiu estas pentritaj reklamoj, sloganoj aŭ bildoj, k kiun oni fikŝas antaŭ la publiko (sur fasado, aŭtomobilo ktp).

pankraco. Atletika konkurso, kombinanta la lukton k la bokson.

pansi (tr) 𐀧. Meti sur vundon iajn substancojn, por purigi, kuraci k ŝirmi ĝin kontraŭ eksteraj infektaĵoj. ~ajo. Ĉio, kion oni uzas por ~i. Kp BANDAĜO.

paralakso 𐀧. Angulo, sub kiu oni vidus de astro la radiuson de la Tero; la angulo inter observanto, astro k la Tercentro.

paranojo 𐀧. Psikozo, karakterizita per sistemigita deliro, sufiĉe kohera, kiu tamen povas koncerni nur limigitan temon, lasante normala la menskapablon por la ordinaraj vivbezonoj: la ~uloj misinterpretas ĉiutagajn okazaĵojn en la senco de sia deliro, ĉu pri persekutigo, pri megalomanio, pri mistikeco aŭ pri hipokondrio.

parapeto ANST (forigu la sencon 1.).

parazitologio 𐀧. Scienco pri la parazitaj de la homo.

pareo. Peco el katuno, kun grandaj blankaj desegnoj, kiun la indiĝenoj de Tahiti k de la najbaraj insuloj drapiras ĉirkaŭ la lumbo aŭ la korpo. Kp SARIO.

parenkimo 𐀧. Planta histo, el maldikvandaj, rondcaj vivaj ĉeloj, el kiu konsistas grandparte la karno de molaj fruktoj, la medolo de tigoj ks.

parietalo 𐀧. Pli bona formo, ol parietosto.

paronomazio (G). Sonfiguro, konsistanta en la proksimigo de du sonsimilaj vortoj, ekz-e en « ordo bezonas ordonon » aŭ « post festo venas fasto ».

partikulara. Adj. karakterizanta homon, sektion, partion, popolon, kiu kulturis, flegas k emfazas ĉion, kio apartigas ĝin disde la najbara, prefere al tio, kio estas komuna al ambaŭ. ~ismo 𐀧. Strebo de partio aŭ minoritato al plej granda kultura aŭ politika sendependeco, interne de ŝtato aŭ imperio. Kp AŬTONOMIO, IRENTISMO.